

Въ литературата Богоровъ се е подписвалъ първо *Андреевъ*, подиръ *Богоевъ*, а най-послѣ *Богоровъ*. Богоровъ живѣше въ София и се ползуваше съ една пенсия отъ двѣстѣ лева мѣсечно по рѣшението на едно отъ Българскитѣ Народни Събрания. Той умрѣ на 20 Октомврий 1892 год.

Александръ Стоиловичъ Боевъ Екзархъ е роденъ въ гр. Стара-Загора на 1812 година. Още младъ той отишълъ въ Букурещъ и тамъ е училъ на гърцки, а слѣдъ туй въ Пеща на нѣмски. На 1836 година отишълъ въ Парижъ, гдѣто починалъ да учи медицина. Той постоянно е испращалъ писма до френскитѣ министри и депутати, до Английскитѣ, Австрийскитѣ и до Рускитѣ министри за положението на България. Такъво писмо той е адресиралъ и на французския тогава царъ *Луй-Филипа*. Въ 1841 година, когато тогавашния французски министръ *Тиерз* рѣшилъ да испрати извѣстния академикъ *Бланки* съ миссия въ България, Александръ Екзархъ е придружилъ тоя послѣдния като секретаръ и драгоманинъ. Прѣзъ Септемврий 1842 година той е издалъ една прокламация къмъ българския народъ, а прѣзъ Януарий 1843 година подалъ единъ мемоаръ на Високата Порта и на Великитѣ Сили (глѣдай в. „*Марица*“, 1879 година, брой 50). Забравихме да споменемъ по-горѣ, че отначало въ Парижъ Екзархъ е училъ по математиката, но постигналъ по медицината (1839 година), защото е получавалъ по 200 лева мѣсечно пособие отъ турското правителство. Той е дошълъ въ Цариградъ въ 1846 година и слѣдъ Богоровъ той е поелъ редакцията на в. „*Цариградски Вѣстникъ*“. Той е поработвалъ за отварянието на много училища въ Тракия, Мизия и Македония. Прѣзъ 1866 г. той билъ назначенъ за съвѣтникъ при турското въ Парижъ посолство, която служба изпълнявалъ десетъ години. Между другитѣ и той е работилъ за да се даде позволение за съграждане българска църква въ Цариградъ. Слѣдъ освобождението Екзархъ съ прокламация си е далъ кандидатурата да бѣде избранъ за князь на България. Слѣдъ това той билъ назначенъ за Пловдивски префектъ, която длъжностъ изпълнявалъ четири мѣсеци, а подиръ билъ назначенъ за членъ въ Върховното Административно Сѣдилище, която длъжностъ изпълнявалъ до прѣди съединението на Источна-Румелия съ Бъл-